

II. Петстѣпный и шестстѣпный стихове непременно трѣба да имать прѣсѣченіе, наречено *цезура*. Тѣй, безъ цезура колко щѣше да бѣде тежѣкъ и непріятенъ; напр. русскійтъ този стихъ:

« Прекрасныя созданья насъ всегда плѣняютъ! »
а колко е подобѣръ съ цезурата:

« Всегда плѣняютъ насъ | | прекрасныя созданья! »
т. е. Привлечать ны всегда | | прекрасныѣ творенья,
или: Прекрасныѣ творенья | | привлечать ны всегда.

III. Шестстѣпныйтъ смѣсенъ стихъ, който състои изъ дактили и хорей, нарича са *екзаметръ*, или *размѣръ* въ шесть стѣпки. Въ него повечето бывать петь стѣпки отъ дактиль (— ∪ ∪ | — ∪ ∪ | — ∪ ∪ | — ∪ ∪ | — ∪ ∪) и шестата — хорей (— ∪). Гръческійтъ экзапетръ не е еднакъвъ съ нашыя: тамъ намѣсто хорей, влиза стѣпката *спондей*, който състои отъ два дългы слога (— —); а у насъ нѣма тѣзи стѣпка, защото нѣмамы дуи, въ които наредѣ да стоиѣтъ два высокы слога. Особенъ видъ дактиль съставля *пентаметрътъ*, или петстѣпный дактиль. Ето единъ и самъ за сега примѣръ отъ нашыѣ экзапетры, именно първата пѣснь отъ Омировата Илиада, въ превода на г. Н. Бончова: (*)

Музо, всъ | пой оня | пагубенъ | гнѣвъ на А | хила,
Сына Пе | леева, | който на | несе бѣ | ды много | бройны
Рѣду Ахейску, и Аду предаде души велемощны,
Славны юнацы. А тѣхъ онъ во жѣртва на пѣтата даде.

IV. Шестстѣпныйтъ ямбы или 12 — сложныѣ силлабическы стихове, наричатъ са *Александрийскы стихове* или просто *Александрийскы*, защото, казвать, че на тѣхъ была

(*) Гл. четвърта книжка отъ період. списаніе на българ. книжно дружество, Брайла 1871 год., стр. 93—109.